

at det er den eneste Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal kan løses. Det vil jo være i allerhøjeste Grad af Betydning for Kommissionens Arbejde og for det Resultat, den kan komme til, om Regeringen her maatte have en lykkelig Haand, saaledes at det maatte falde i vor Lod at vælge den rette Mand til denne saa vigtige Plads. For mit eget Vedkommende har jeg de allerbedste Forhaabninger om det Udbytte, vi ville faa af Kommissionen. Jeg tvivler ikke paa, at dens Arbejde vil blive fremmet med den størst mulige Hurtighed. At det skulde kunne ske paa nogle Maaneder, har jeg aldrig tænkt mig, — det vilde være ganske umuligt, — men paa den anden Side er jeg sikker paa, at en Uddragning af dens Arbejde i en lang Række af Aar vil der faktisk ikke blive Tale om. Og i den Henseende søger jeg en Borgen i den Ansvarsfølelse, som jeg ikke blot ventet, at den af Regeringen udnævnte Formand vil være i Besiddelse af, men som tillige de stemmeberettigede Medlemmer i Kommissionen ville have.

Der er ikke med Hensyn til Kommissionens Virksomhed i Forslaget stillet nogen som helst Begrænsning, der staar blot, at den skal søge „at udrede i Hovedtræk en samlet Plan til Opnaaelse af den efter Landets Forhold afpassede og til Opretholdelse af dets Neutralitet egnede, bedst mulige Ordning af Land- og Søforsvaret.“ Men jeg er af den Mening, at dette i Virkeligheden ikke er nogen Begrænsning. Man kunde egentlig uden Skade have udeladt, at Planen skal være afpasset efter vore Forhold, idet en Plan, der ikke passer for Landets Forhold, paa Forhaand vil være ganske uacceptabel. Men tillige tror jeg at turde sige, at man vistnok nu er naaet til en almindelig Erkendelse af, at vi, saaledes som vi geografisk ere beliggende, og saaledes som de storpolitiske Konstellationer for Tiden ere, ikke kunne have noget som helst andet fornuftigt Øjemed end at opretholde vor Neutralitet, at vi i hele vor udenrigske Politik bør stræbe hen derimod og vise, ikke blot i Ord men ogsaa i Gerning, for saa vidt dertil maatte gives Lejlighed, at vor eneste Bestræbelse er, ubetinget at holde os klare af de Skær, som Deltagelse i den europæiske og i den internationale Storpolitik i det hele frembyder, saaledes at vort Forsvar ikke kan indeholde Trusel til nogen som helst Side, men blot er beregnet paa at forsvare vort kære Fædreland.

Med Hensyn til Enkeltheder i For-

slaget har det forekommet mig, — og den Tro er bleven bestyrket ved Forhandlingerne i Folketinget, — at de ere saa simple og klare, at de ikke trænge til nogen yderligere Udvikling. Forslaget er gaaet gennem Folketinget uden Nedsættelse af Udvalg og er vedtaget enstemmigt der, og jeg skal paa det bedste anbefale det ogsaa til dette høje Tings Velvillie.

P. G. C. Jensen: Jeg er ganske enig med den højtærede Konseilspræsident i, at vi ikke kunne have noget andet Formaal med Ordningen af vort Forsvarsvæsen end det at forsvare os og forsvare vort Lands Neutralitet. Derom kan der jo fornuftigvis ikke være nogen Tvivl, og der har i Sandhed heller ikke været nogen Tvivl derom i den lange Aarrække, der er forløben siden den sidste Krig. Hvis der er blevet sagt noget andet, er det sagt i specielle Øjemed, der har ganske sikkert fra alle Sider kun været tænkt paa at sikre vort Lands Neutralitet, hvad der imidlertid ikke paa nogen Maade kan ske, uden at vi have et velindrettet Forsvarsvæsen. Nu er Forholdet det — hvad man vel med Sandhed kan sige, — at alle Venner af vort Forsvar uden Hensyn til hvilken politisk Farve de i øvrigt have, med alvorlig Beklagelse og Bekymring have set, hvorledes det er gaaet med Forsvarssagen i de senere Aar. Heller ikke jeg skal komme ind paa, hvor Skylden ligger for dette, men visse Omstændigheder pege dog hen paa, at politiske Forhold have øvet en meget betydelig Indflydelse. Jeg skal kun nævne det alle bekendte Faktum, at det ikke var muligt for en Højreregering at faa gennemført en saadan Foranstaltning som Anskaffelse af nyt Feltskyts, hvorimod man straks, da man fik en Venstregering, fik vedtaget et Forslag derom. Her have jo ganske sikkert de politiske Forhold spillet betydelig ind. Jeg tror altsaa, at for saa vidt som det er Meningen med dette Forslag at sætte Forsvarssagen paa den Plads, der tilkommer den som den Sag, der fremfor nogen anden Sag af materielt Indhold maa være den første for alle Danske, saa vil Forslaget kunne gøre Gavn, saa vil der kunne være Haab om, at der kan komme noget ud deraf. Alle rede for flere Aar siden blev Tanken om at nedsætte en Forsvarskommission drøftet i et Finansfællesudvalg, — lidt overfladisk maaske, — men man kom ikke videre den Gang. Jeg for mit Vedkommende har siden den Tid ikke været i